

Buğu Ve Dem Çay Günlüğü

– İbrahim Kilik · 17 Nisan 2012

Berrak şarkıların usaresinde.
Dudağımda sükutlar tazelenir.
Çözülür dilim çay arifesinde.
Zamanda sükûnet yelpazelenir.

An gelir buğudan sen gülümsersin.
Bardağın bağırını doldurur nazın.
Hüzün makamında şarkı seçersin.
Çay ıtrı solur içi niyazın.

Dem alır demlikte billur nazenin.
Bir muştudur ana buğulu hâli.
Demlikte tevazu ateşte enin.
Andırır bardakta eşsiz nihali.

Demliğin dilince nazdır söylence.
Ahraz zamanların lügat sancısı.
Yudumla yazılır bu demde günce.
Semaver bu yolun ketum hancısı.

Bir sükun sayfası açılır nazla.
Söz orucu ipek örtü bürünür.
Çay rengi karışır misilsiz hazla.
Efsane periler misler sürünür.

Rayiha yayılır açılır nefes.
Buğulanır nazın ipekten ucu.
Asude demlerde bir beste bir ses.
Buse olur ünsiyetin sonucu.
Ankara,17.04.2011 İ.K